

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO

PRÁVNÍ MOCI dne **23. 6. 2023** ve spojení s rozhodnutím čj. ČTÚ-19 092/2023-603 ze dne 21. 6. 2023 a je VYKONATELNÉ dne **11. 7. 2023**

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

Odbor legislativní a právní dne **8.8.2023**

Číslo jednací

Praha

ČTÚ-44 119/2022-606/X. vyř.

27. 3. 2023

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a podle § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení vedeném pod čj. ČTÚ-44 119/2022-606, které bylo zahájeno dne 5. 10. 2022 na návrh **navrhovatele**, společnosti **CETIN a.s., IČO: 04084063, se sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9 (dále jen „navrhovatel“)**, proti společnosti **365internet s.r.o., IČO: 05111137, se sídlem Vichrova 1906, 289 22 Lysá nad Labem (dále jen „odpůrce“)**, ve věci sporu o zaplacení částky 815 377,37 Kč s příslušenstvím za poskytnuté služby elektronických komunikací, toto

rozhodnutí:

- I. Odpůrce je povinen do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradit navrhovateli částku ve výši 815 377,37 Kč na neuhrazenou fakturu č. 2222028904 za zúčtovací období ode dne 1. 10. 2021 do dne 31. 10. 2021, společně se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 815 377,37 Kč za období od 7. 12. 2021 do zaplacení, to vše na účet navrhovatele č. 2019160003/6000 s uvedením variabilního symbolu 2222028904.
- II. Odpůrce je podle § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, ve znění pozdějších předpisů, povinen uhradit navrhovateli částku ve výši 1 200 Kč jako náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet navrhovatele č. 2019160003/6000 s uvedením variabilního symbolu 2222028904.
- III. Odpůrce je podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích ve spojení s § 141 odst. 11 správního řádu povinen zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 32 616 Kč za uhrazený správní poplatek, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet navrhovatele č. 2019160003/6000 s uvedením variabilního symbolu 2222028904.

Odůvodnění:

Správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který byl doručen do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu dne 5. 10. 2022 (dále jen „návrh“).

Podaným návrhem se navrhovatel domáhá, aby správní orgán uložil odpůrci povinnost uhradit peněžitou částku ve výši 815 377,37 Kč s příslušenstvím za neuhrazení faktury č. 2222028904 vystavené dne 6. 11. 2021 a splatné dne 6. 12. 2021, a to za velkoobchodní služby přístupu k veřejné pevné komunikační síti navrhovatele poskytnuté v měsíci říjen 2021 na základě

smlouvy uzavřené s odpůrcem, a dále požadoval po odpůrci náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky a nákladů správního řízení.

Navrhovatel uvedl, že dne 19. září 2016 byla mezi navrhovatelem (v době uzavření předmětné smlouvy podnikal pod obchodní firmou Česká telekomunikační infrastruktura a.s.) a odpůrcem uzavřena Smlouva o přístupu k veřejné pevné komunikační síti (dále jen „Smlouva“), jejímž předmětem bylo umožnit odpůrci přístup k veřejné pevné komunikační síti zajišťované navrhovatelem a v rámci tohoto přístupu poskytovat velkoobchodní služby připojení v koncovém bodě, velkoobchodní služby přístupu ke službám elektronických komunikací a související doplňkové služby (dále jen „velkoobchodní služby“) a závazek odpůrce hradit navrhovateli za poskytování velkoobchodních služeb sjednanou úplatou.

Předmětná pohledávka podle navrhovatele vznikla na základě neuhrazení ceny za velkoobchodní služby poskytnuté odpůrci v říjnu 2021, přičemž výše ceny byla v souladu se Smlouvou vyúčtována odpůrci fakturou č. 2222028904 ze dne 6. 11. 2021, splatnou dne 6. 12. 2021. Navrhovatel uvedl, že pro případ prodlení se zaplacením vyúčtované ceny za poskytnuté velkoobchodní služby ujednali v odst. 4.3 přílohy č. 6 cit. Smlouvy úrok z prodlení ve výši 0,05 % z dlužné částky za každý i započatý den prodlení. V důsledku prodlení se splněním výše uvedeného dluhu vznikl navrhovateli nárok dle Smlouvy na zaplacení úroku z prodlení ve výši 0,05 % denně z dlužné částky 815 377,37 Kč za období od 7. 12. 2021 do zaplacení. Navrhovatel dále požadoval po odpůrci náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky v výši 1 200,- Kč a nákladů správního řízení.

Dále navrhovatel uvedl, že odpůrce opakovaně vyzýval k úhradě pohledávky, avšak odpůrce pohledávku vyúčtovanou fakturou 2222028904 do dne podání návrhu neuhradil. Navrhovatel také uvedl, že Smlouva byla zrušena odstoupením navrhovatele ke dni 30. 10. 2022.

Na podporu svých tvrzení navrhovatel předložil správnímu orgánu kopii Dodatku č. 4 ke Smlouvě s přílohami, dále předmětnou fakturu č. 2222028904 (bez příloh), dopis označený jako Výzva k dobrovolnému splnění dluhu, upozornění před přerušением poskytování služeb, předžalobní výzva k plnění ze dne 9. 5. 2022 s přílohou Přehled dluhu, vše s vykázaným doručením odpůrci dne 11. 5. 2022, a také dopis s názvem Odstoupení od smlouvy, výzva k plnění, oznámení o přerušení služeb ze dne 1. 9. 2022 s přílohou Přehled dluhu, s vykázaným doručením odpůrci dne 2. 9. 2022.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích podání návrhu podléhá správnímu poplatku. Správní orgán proto platebním výměrem čj. ČTÚ-44 119/2022-606 ze dne 8. 11. 2022 vyzval navrhovatele k zaplacení správního poplatku podle položky 110 písm. c) sazebníku, který je přílohou zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to ve výši 32 616,- Kč se lhůtou k úhradě nejpozději do 15 dnů od doručení platebního výměru. Navrhovatel uhradil správní poplatek ve lhůtě poskytnuté správním orgánem dne 23. 11. 2022.

Zahájení správního řízení oznámil správní orgán oběma jeho účastníkům přípisem ze dne 28. 11. 2022, čj. ČTÚ-44 119/2022-606/II. vyř. a čj. ČTÚ-44 119/2022-606/III. vyř.

Navrhovateli bylo přípisem čj. ČTÚ-44 119/2022-606/II. vyř. ze dne 28. 11. 2022 zasláno vyzoomění o zahájení řízení, a současně byl vyzván k doplnění návrhu na zahájení řízení, a to konkrétně (i) s odkazem na § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích k doplnění položkového rozpisu vyfakturované částky a (ii) s odkazem na § 30 odst. 5 správního řádu k doložení oprávnění osoby, která činí úkony za navrhovatele.

Odpůrce byl přípisem čj. ČTÚ-44 119/2022-606/III. vyř. ze dne 28. 11. 2022 jednak vyzooměn o zahájení správního řízení, jednak mu správní orgán zaslal kompletní materiály obdržené od navrhovatele a stanovil lhůtu 10 dní od doručení tohoto vyzoomění k vyjádření odpůrce k podání navrhovatele a k předložení dalších důkazů. Odpůrce se ve lhůtě stanovené správním orgánem k návrhu na zahájení řízení nevyjádřil.

Navrhovatel požadované doplnění návrhu správnímu orgánu zaslal dne 8. 12. 2022, kdy doložil položkový rozpis vyfakturované částky (v rozsahu 190 stran) a „Pověření svého zaměstnance Mgr. Marka Húbnera k zastupování navrhovatele před správními úřady a k přístupu do datové

schránky navrhovatele“, ze dne 22. 7. 2020, podepsané dvěma členy představenstva, což - jak správní orgán ověřil - bylo v souladu se zápisem v obchodním rejstříku.

Správní orgán shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, a to jednak listiny předložené navrhovatelem, jednak listiny, které si správní orgán dohledal sám z veřejných zdrojů, a jelikož odpůrce na výzvu čj. ČTÚ-44 119/2022-606/III. vyř. ze dne 28. 11. 2022 k vyjádření k podání navrhovatele nijak nereagoval, přistoupil správní orgán ke stanovení termínu pro dokazování.

Správní orgán zaslal dne 9. 1. 2023 navrhovateli přípis čj. ČTÚ-44 119/2022-606/IV. vyř., kterým jej vyzval o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání a o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, na které navrhovatel reagoval tak, že telefonicky potvrdil svoji účast na plánovaném dokazování dne 8. 2. 2023.

Dne 9. 1. 2023 zaslal správní orgán odpůrci přípis čj. ČTÚ-44 119/2022-606/V. vyř., kterým odpůrce vyzval o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání a o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, s vykázaným doručením do datové schránky odpůrce dne 10. 1. 2023. Současně správní orgán v tomto přípise zaslal odpůrci na vědomí již výše zmíněné Doplnění návrhu na zahájení řízení, včetně všech příloh obdržných od navrhovatele. S přihlédnutím k tomu, že odpůrce se k návrhu na zahájení řízení dosud nevyjádřil, správní orgán jej opětovně vyzval, aby tak učinil nejpozději do uvedeného termínu provedení dokazování tj. 8. 2. 2023 a na podporu svých tvrzení předložil další důkazy (poskytnutá lhůta pro vyjádření odpůrce k návrhu tak činila dalších 28 kalendářních dnů). Odpůrce však v dané lhůtě nijak nereagoval.

Dokazování proběhlo dne 8. 2. 2023 za účasti zástupce navrhovatele, odpůrce se dokazování nezúčastnil – na tomto místě je nutné opakovaně konstatovat, že v předmětném správním řízení byl odpůrce až do této doby zcela nečinný.

Správní orgán provedl důkaz listinami založenými ve správním spise v tomto rozsahu:

- aktuální výpis z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, sp. zn. B 20623 – CETIN a.s.,
- úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, sp. zn. B 20623 – CETIN a.s. (z kterého vyplývá, že do 1.1.2020 byl název obchodní firmy: Česká telekomunikační infrastruktura a.s., se stejným IČO),
- aktuální výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, sp. zn. C 258487 – 365internet s.r.o.,
- úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, sp. zn. C 258487 – 365internet s.r.o.,
- výpis z evidence podnikatelů v elektronických komunikacích vedené ČTÚ pod poř. č. osvědčení 3987 – CETIN a.s.,
- výpis z evidence podnikatelů v elektronických komunikacích vedené ČTÚ pod poř. č. osvědčení 4165 – 365internet s.r.o.,
- detail datové schránky CETIN a.s. – ID:qa7425t,
- detail datové schránky 365internet s.r.o. – ID:cwyv887,
- originál Smlouvy o přístupu k veřejné pevné komunikační síti, číslo 28922, uzavřené dle zákona č. 127/2005 Sb, o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 89/2012 Sb, občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 19. 9. 2016, včetně 20 příloh (z toho zejména příloha č. 5 Ceny a č. 6 Účtování a placení),
- kopie dopisu Výzva k dobrovolnému splnění dluhu, Upozornění před přerušением poskytování služeb, Předžalobní výzva k plnění ze dne 9. 5. 2022 s přílohou Přehled dluhu a potvrzení o doručení do datové schránky 365internet s.r.o. (podáno dne 10. 5. 2022, přihlášeno dne 11. 5. 2022),

- kopie dopisu Odstoupení od smlouvy, Výzva k plnění, Oznámení o přerušení služeb ze dne 1. 9. 2022 s přílohou Přehled dluhu a potvrzení o doručení do datové schránky 365internet s.r.o., (podáno i přihlášeno dne 2. 9. 2022),
- kopie faktury – daňového dokladu č. 2222028904 ze dne 6. 11. 2021 se splatností 6. 12. 2021 na celkovou částku 815 377,37 Kč včetně DPH,
- kopie Dodatku č. 4 ke Smlouvě o přístupu k veřejné pevné komunikační síti MMO uzavřeného mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 1. 1. 2020 včetně příloh č. 1,1, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 1.7, 1.8, 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12 a 13,
- kopie Pověření ze dne 22. 7. 2020 o pověření zaměstnance Mgr. Marka Hübnera k zastupování společnosti CETIN a.s. při jednáních před správními úřady s podpisy dvou členů statutárního orgánu společnosti,
- přílohy k faktuře č. 2222028904.

Po ukončení výše uvedeného dokazování a poskytnuté možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu správní orgán obdržel dne 10. 2. 2023 podání odpůrce označené jako Vyjádření odpůrce k návrhu navrhovatele, sepsané dne 9. 2. 2023. Přestože podání bylo učiněno na hlavičkovém papíře JUDr. Petra Kazdy, advokáta se sídlem Palackého třída 223/5, Nymburk, reg. č. ČAK: 11297, v textu vyjádření bylo výslovně uvedeno a podtrženo, že odpůrce je bez právního zastupování, nadto k podání nebyla přiložena procesní plná moc advokáta. Na konci textu vyjádření byl jako subjekt podepisující podání uveden samotný odpůrce a podání bylo odesláno přímo z datové schránky odpůrce. Na základě tohoto právního jednání odpůrce správní orgán jednoznačně dovodil, že se v daném případě nejedná o zastoupení na základě plné moci ve smyslu § 33 správního řádu, a tudíž při následném doručování písemností nebude doručováno k rukám právního zástupce podle § 34 odst. 2 správního řádu, ale nadále do datové schránky odpůrce.

Ačkoliv již byly shromážděny dostatečné podklady pro rozhodnutí, a také již bylo provedeno dokazování listinami mimo ústní jednání, správní orgán posoudil výše uvedené podání odpůrce ve smyslu § 36 odst. 1 správního řízení jako realizaci práva účastníka řízení navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a obratem jej zaslal navrhovateli k seznámení a k případnému vyjádření přípisem čj. ČTÚ-44 119/2022-606/VI. vyř. ze dne 13. 2. 2023.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 9. 2. 2023 uvedl, že Smlouvu o přístupu k veřejné pevné komunikační síti skutečně s navrhovatelem uzavřeli dne 19. 9. 2016, včetně pozdějších čtyř dodatků. Dále uvedl, že navrhovatel se domáhá zaplacení částky 815 377,37 Kč s přísl. za poskytnuté služby elektronických komunikací a odpůrce nesporně, že shora uvedenou částku za služby elektronických komunikací navrhovateli neuhradil. Současně nastínil, že bude k této faktuře u navrhovatele reklamovat vyúčtování ve výši 2 400 Kč, ač to vzhledem k výši neuhrazené faktury není rozhodující. Uvedl také, že je více neuhrazených faktur a že hradil faktury částečně a obvykle v několika platbách, nejstarší neuhrazená faktura se postupně posouvala v čase. Co se týče lhůty splatnosti faktur uvedl, že v minulosti byly faktury vystavovány s 90-ti denní splatností namísto smluvně definovaných 30 dní, od června 2021 se opět zkrátila splatnost na 30 dní, čímž došlo k navýšení dluhu o 2 faktury, tedy cca 1,6 milionu Kč. Mezi odpůrcem a navrhovatelem proběhlo několik jednání za účelem vyřešení dluhu, avšak bezúspěšně, což vyústilo do odstoupení od Smlouvy ze strany navrhovatele dopisem ze dne 2. 9. 2022 s účinností ke dni 31. 10. 2022. Odpůrce dále uvedl, že mu navrhovatel dne 5. 10. 2022 v 8.00 hodin e-mailem oznámil, že mu služby odpojuje, ale dle názoru odpůrce služby přepojil do své sítě, čímž se dopustil protiprávního postupu a nezákonného jednání v době ještě platné Smlouvy. V odstavci IV. vyjádření odpůrce uvedl, že nerozporuje, že je dlužen za faktury, ani že navrhovatel má právo služby přerušit (odpojit), ale je přesvědčen, že porušováním Smlouvy a aktivním zasahováním do zákaznické báze se navrhovatel dopouští nezákonného jednání a fakticky snižoval aktiva odpůrce a bránil tak možnosti hradit mu další faktury.

Odpůrce dále uvedl, že v důsledku jednání navrhovatele mu byla způsobena škoda ve výši 5 016 027 Kč, a tudíž z titulu náhrady škody způsobené nezákonnými přenosy služeb elektronických

komunikací navrhovatele na jiné poskytovatele a poškozením dobrého jména odpůrce započítává svou pohledávku ve výši 5 016 027 Kč proti pohledávce navrhovatele ve výši 815 377,37 Kč (kompenzační námitka), v důsledku čehož dochází k zániku pohledávky navrhovatele. Odpůrce proto navrhuje, aby návrhu navrhovatele nebylo vyhověno v celém rozsahu.

Na podporu svých tvrzení odpůrce doložil správnímu orgánu e-mailovou korespondenci: e-mail ze dne 5. 10. 2022, e-maily z období 7. až 10. 10. 2022, e-mail ze dne 11. 10. 2022, dále seznam přijatých faktur, seznam dlužných faktur, seznam bankovních dokladů, reklamace 10-2021 – rozpracováno.

Správní orgán toto podání odpůrce včetně všech jeho příloh zaslal přípisem čj. ČTÚ-44 119/2022-606/VI. vyř. ze dne 13. 2. 2023 navrhovateli k seznámení a případnému vyjádření ve lhůtě 10 dní od doručení. V příloze tohoto přípisu byl navrhovateli zaslán také Protokol o provedení důkazu listinou mimo ústní jednání ze dne 8. 2. 2023

Odpůrci byl Protokol o provedení důkazu listinou mimo ústní jednání ze dne 8. 2. 2023 zaslán jako příloha přípisu čj. ČTÚ-44 119/2022-606/VII. vyř. ze dne 13. 2. 2023.

Navrhovatel reagoval na přípis ze dne 13. 2. 2023 čj. ČTÚ-44 119/2022-606/VI. vyř. dne 24. 2. 2023, kdy správnímu orgánu zaslal Vyjádření navrhovatele k podání odpůrce. V tomto vyjádření poukázal na skutečnost, že (i) odpůrce ve svém vyjádření nárok navrhovatele na zaplacení sporné částky uznává, resp. nikterak tento nárok nerozporuje, (ii) navrhovatel doposud neeviduje žádnou reklamaci předmětné faktury učiněné odpůrcem, proto za tohoto stavu je třeba považovat tvrzení odpůrce ohledně reklamace vyúčtování za bezpředmětné, (iii) další tvrzení odpůrce uvedená ve vyjádření jsou dle názoru navrhovatele činěna s cílem uměle konstruovat proti nespornému nároku navrhovatele za odpůrcem pohledávku odpůrce za navrhovatelem k započtení a také k navození dojmu, že se odpůrce nachází v pozici oběti jednání navrhovatele, proto takový postup, jakož i obsah tvrzení činěných v tomto duchu navrhovatel důrazně odmítá, (iv) v závěru navrhovatel požádal o prodloužení lhůty k doplnění svého vyjádření, a to do 31. 3. 2023.

Na žádost navrhovatele o prodloužení lhůty k doplnění jeho vyjádření správní orgán reagoval přípisem čj. ČTÚ-44 119/2022-606/VIII. vyř. ze dne 28. 2. 2023, ve kterém uvedl, že jeho žádosti o prodloužení lhůty do 31. 3. 2023 nevyhovuje, neboť není nutné dále prodloužovat správní řízení, a navíc další doplnění vyjádření navrhovatele by se zřejmě týkalo událostí vzniklých rok po uplynutí zúčtovacího období a splatnosti předmětné faktury, což správní orgán nepovažuje za relevantní k řešení otázky, jež je předmětem rozhodování. Správní orgán uvedl, že pokládá dosud shromážděné podklady za dostatečné pro vydání svého rozhodnutí.

V zájmu informovanosti a rovného postavení obou účastníků řízení správní orgán zaslal dne 28. 2. 2023 přípis čj. ČTÚ-44 119/2022-606/IX. vyř. také odpůrci, ve kterém jej informoval, že obdržel od navrhovatele Vyjádření navrhovatele k podání odpůrce, žádost o prodloužení lhůty, které odpůrci pro informaci v příloze zaslal. Rovněž informoval odpůrce o tom, že žádosti navrhovatele o prodloužení lhůty k doplnění jeho vyjádření nevyhověl, neboť pokládá doposud shromážděné podklady za dostačující pro vydání svého rozhodnutí.

Správní orgán dospěl k závěru, že není nutné provádět další (již opakované) dokazování listinami mimo ústní jednání, případně poskytovat účastníkům další možnost nahlížení do spisu, jelikož oba účastníci řízení byli vždy seznámeni s písemnostmi, které druhá strana předložila, a tudíž měli k dispozici všechny písemnosti uložené ve spise. Na základě shromážděných podkladů a jejich posouzení správní orgán přistoupil k rozhodnutí ve věci.

* * *

Ke svému rozhodnutí správní orgán uvádí následující rozhodné skutečnosti:

Správní orgán obdržel návrh navrhovatele dne 5. 10. 2022 a tímto dnem bylo podle § 44 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 141 odst. 2 správního řádu, zahájeno sporné správní řízení. Současně správní orgán posoudil návrh jako spor mezi osobami vykonávajícími komunikační

činnosti podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Účastníky správního řízení podle § 141 odst. 3 správního řádu se stali navrhovatel a odpůrce.

Správní orgán musel předně posoudit, je-li dána jeho působnost předmětný spor rozhodnout, tedy, zda se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti ve smyslu § 127 zákona o elektronických komunikacích. Pro naplnění definice sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti je nezbytné naplnění osobního a věcného předpokladu. Osobní předpoklad je dán tehdy, jde-li o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti dle § 7 zákona o elektronických komunikacích. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti, tedy vedení evidence podnikatelů podle ustanovení § 14 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích známo že, jak navrhovatel (na základě osvědčení o oznámení komunikační činnosti č. 3987), tak i odpůrce (na základě osvědčení o oznámení komunikační činnosti č. 4165) jsou podnikateli v elektronických komunikacích, čímž je splněn osobní předpoklad pro působnost správního orgánu. Existenci právnických osob ve smyslu § 122 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů správní orgán ověřil nahlédnutím do obchodního rejstříku, kde zjistil, že navrhovatel je zapsán v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, v oddílu B, vložce 20623, přičemž z úplného výpisu bylo patrné, že ke dni 1. 1. 2020 si změnil název z obchodní firmy Česká telekomunikační infrastruktura a.s. na obchodní firmu CETIN a.s. (IČO zůstalo zachováno) a odpůrce je zapsán v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, v oddílu C, vložce 258487.

Druhým, věcným předpokladem je fakt, že spor se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Navrhovatel se svým návrhem domáhá po odpůrci zaplacení ceny za poskytnuté velkoobchodní služby v oblasti elektronických komunikací (připojení k síti v koncovém bodě, přístup k veřejně dostupné telefonní službě, přístup k širokopásmovým službám), přičemž dle ustanovení § 78 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích přístupem se rozumí „*zpřístupnění prostředků nebo služeb na základě stanovených podmínek, výlučně nebo nevýlučně jinému podnikateli, za účelem poskytování služeb elektronických komunikací...*“.

I tento druhý předpoklad byl splněn, neboť spor mezi navrhovatelem a odpůrcem se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích, konkrétně povinností přístupu a propojení na základě závazkového vztahu vzniklého podle § 78 a § 80 zákona o elektronických komunikacích, který byl mezi nimi založen písemnou Smlouvou o přístupu k veřejné pevné komunikační síti ze dne 19. 9. 2016. Tuto skutečnost ani jeden z účastníků řízení v jeho průběhu nerozporoval, navíc správní orgán disponuje ve své evidenci smluv o přístupu a propojení, kterou vede na základě § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, i samotným originálem Smlouvy, proto správní orgán posoudil tuto skutečnost jako nespornou dle § 141 odst. 4 správního řádu, čímž byl naplněn i druhý věcný předpoklad pro působnost správního orgánu.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který podle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Z procesního hlediska správní orgán postupuje při rozhodování sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti podle správního řádu, za současného využití speciální úpravy uvedené v § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Z hmotně právního hlediska je základem závazku mezi účastníky tohoto sporného řízení Smlouva o přístupu k veřejné pevné komunikační síti, uzavřená dne 19. 9. 2016, ve znění pozdějších doplňků, na kterou se vztahuje speciální právní úprava uvedená v § 80 zákona o elektronických komunikacích a ve vyhlášce č. 158/2005 Sb., kterou se stanoví minimální náležitosti návrhu smlouvy o přístupu nebo o propojení veřejných komunikačních sítí (*lex specialis*), a dále obecná právní úprava obsažená zejména v § 1789 a násl. občanského zákoníku (*lex generalis*).

Při právním posuzování předmětné Smlouvy správní orgán vychází z odst. 19.2 cit. Smlouvy, kde je explicitně uvedeno, že: „*tato Smlouva a veškeré právní vztahy na ní založené či s ní související se řídí právem České republiky, zejména zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, v platném znění a zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění.*“ Současně při posuzování právní závaznosti (a následné vymahatelnosti) smluvních ujednání se správní orgán opírá o ustanovení § 1724 občanského zákoníku, dle kterého „*smlouvou projevují strany vůli zřídit mezi sebou závazek a řídit se obsahem smlouvy*“ a dále § 1759 občanského zákoníku, který říká, že „*Smlouva strany zavazuje. Lze ji změnit nebo zrušit jen se souhlasem všech stran, anebo z jiných zákonných důvodů.*“

Správní orgán dovodil, že předmětem sporu ve smyslu návrhu navrhovatele ze dne 5. 10. 2022 je zaplacení částky ve výši 815 377,37 Kč za velkoobchodní služby v oblasti elektronických komunikací poskytnuté navrhovatelem na základě citované Smlouvy v období od 1. 10. 2021 do 31. 10. 2021, vyfakturované odpůrci fakturou č. 2222028904 ze dne 6. 11. 2021 se splatností ke dni 6. 12. 2021. V důsledku prodlení se splněním dluhu navrhovatel požaduje v souladu se Smlouvou zaplacení úroku z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 815 377,37 Kč za období od 7. 12. 2021 do zaplacení a úhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč. Navrhovatel dále požaduje náhradu nákladů správního řízení ve výši 32 616 Kč.

Ve sporném řízení při posuzování skutkového stavu věci správní orgán vychází dle § 141 odst. 4 správního řádu zejména z důkazů, které byly účastníky navrženy a také ze shodných tvrzení obou účastníků.

Správní orgán považuje za stěžejní dílčí prohlášení odpůrce uvedená v textu jeho vyjádření ze dne 9. 2. 2023, kdy sám uvádí, že „*odpůrce nespornuje, že shora uvedenou částku za služby elektronických komunikací navrhovateli neuhradil*“ a dále že „*nerozporuje, že je dlužen za fakturu...*“.

Na základě shodného vyjádření obou účastníků řízení správní orgán má za to, že velkoobchodní služby v oblasti elektronických komunikací vyúčtované odpůrci fakturou č. 2222028904 ze dne 6. 11. 2021 se splatností ke dni 6. 12. 2021 byly navrhovatelem skutečně poskytnuty, a proto navrhovateli vznikl nárok v souladu s odst. 1.1 Smlouvy a přílohou č. 5 této Smlouvy požadovat za tyto velkoobchodní služby úhradu ceny. Předmětné velkoobchodní služby byly specifikovány v odst. 1.1, 3.1, 3.2 Smlouvy a v příloze č. 1 Smlouvy a spočívaly zejména v umožnění odpůrci přístupu k veřejné pevné komunikační síti zajišťované navrhovatelem a v rámci tohoto přístupu v poskytování velkoobchodní služby připojení v koncovém bodě, velkoobchodní služby přístupu ke službám elektronických komunikací a poskytování související doplňkové služby. Cena za tyto velkoobchodní služby byla specifikována v příloze č. 5 Smlouvy, způsob účtování a placení byl upraven v příloze č. 6 Smlouvy.

Z faktury č. 2222028904 a její přílohy, která byla předložena navrhovatelem na základě výzvy správního orgánu k doplnění, zejména však ze shodného prohlášení obou účastníků řízení, plyne, že ze strany navrhovatele byly odpůrci poskytnuté nasmlouvané velkoobchodní služby, a co se týče časového úseku byly poskytnuty v rámci zúčtovacího období 10/2021. Pohledávka navrhovatele na zaplacení za tyto služby ve výši 815 377,37 Kč s DPH tak vznikla v souladu se Smlouvou. Správní orgán proto uzavírá, že nárok na zaplacení ceny ve výši 815 377,37 na základě poskytnutí velkoobchodních služeb navrhovateli platně vznikl, odpůrce jej nerozporuje, nicméně odpůrce doposud sjednanou cenu neuhradil.

Odpůrce ve svém vyjádření dále uvádí, že „*ač to není vzhledem k výši neuhrazené faktury rozhodující, bude k této faktuře odpůrce uplatňovat reklamaci vyúčtování ve výši 2 400 Kč*“ a jako důkaz přiložil doklad „*Reklamace 10-2021-rozpracováno*“. Správní orgán tuto informaci konfrontoval s vyjádřením navrhovatele ze dne 15. 2. 2023, který uvedl, že „*doposud neeviduje žádnou reklamaci předmětné faktury učiněné odpůrcem, proto za tohoto stavu je třeba považovat tvrzení odpůrce ohledně reklamace vyúčtování za bezpředmětné*“. Správní orgán dospěl k závěru, že odpůrce měl na mysli čas budoucí, protože ve svém vyjádření ze dne 9. 2. 2023 sám používá slovní spojení, že „*bude k této faktuře odpůrce uplatňovat reklamaci za chybně vyhodnocené úkony poruch a marných instalačních výjezdů*“ a nikoli, že reklamaci vyúčtování již uplatnil, a dále tomu svědčí i odpůrcem přiložený doklad pod názvem „*rozpracováno*“. Odpůrce ve svém vyjádření dostatečně nevysvětlil,

co má na mysli pod pojmem „reklamace vyúčtování“, ani neopřel svá tvrzení o konkrétní text Smlouvy nebo zákona, tudíž nutno podotknout, že správní orgán nemůže ve svých úvahách domýšlet a nahrazovat záměry odpůrce. Obecně předpokladem úspěšného uplatnění práv z vadného plnění je včasné oznámení vad odpůrcem navrhovateli. Z dikce ustanovení § 1921 občanského zákoníku vyplývá, že vadu měl odpůrce vytknout navrhovateli bez zbytečného odkladu poté, kdy vadu zjistil, nejpozději do šesti měsíců od převzetí plnění.

Na základě výše uvedeného správní orgán považuje reklamaci navrhovatele za dosud neuplatněnou, resp. neuplatněnou řádně a včas vůči navrhovateli, za neprokázanou vůči správnímu orgánu, a proto správní orgán ji ve vztahu k posuzované pohledávce navrhovatele považuje za bezpředmětnou.

Ve vyjádření odpůrce ze dne 9. 2. 2023 je dále uvedeno, že *„faktura za období 9/2021 je uhrazena částečně, ostatní faktury nebyly dosud uhrazeny. Zároveň od června 2021 došlo ke změně, kdy navrhovatel ukončil neoficiálně prováděnou praxi, kdy faktury byly vystavovány s 90-ti denní splatností, namísto smluvně definovaných 30 dní“*. Toto sdělení považoval správní orgán jenom jako informaci o neoficiální praxi v minulosti (před sporným zúčtovacím obdobím), neboť správnímu orgánu nebyly předloženy žádné písemné dohody o změně platebního kalendáře a/nebo o změně splatnosti faktur, a to jinak, než jak je uvedeno ve Smlouvě. Správní orgán vyhodnotil fakturu č. 2222028904 jako listinný důkaz předložený navrhovatelem, který nebyl v průběhu správního řízení zpochybněn, který byl vystaven v souladu se Smlouvou uzavřenou mezi oběma účastníky řízení a s tím, že splatnost faktury byla stanovena v souladu s odst. 8.3 Smlouvy a odst. 4.1 přílohy č. 6 Smlouvy.

Dále se odpůrce ve svém vyjádření ze dne 9. 2. 2023 rozsáhle zabývá vzájemnými vztahy obou smluvních stran v období od měsíce května do října 2022, tj. daleko po uplynutí sporného zúčtovacího období a po splatnosti sporné faktury, což správní orgán nepovažuje za relevantní k předmětu sporu, tj. povinnosti uhradit fakturu za období 10/2021.

Správní orgán nemohl přihlídnout ani ke kompenzační námitce odpůrce, uplatněné v jeho vyjádření ze dne 9. 2. 2023. Dle názoru odpůrce, uvedeného v tomto vyjádření, měla odpůrci vzniknout – v důsledku protiprávního jednání navrhovatele - škoda ve výši 5 016 027 Kč (tj. dílčí škoda ve výši 3 302 599 Kč na snížení plnění od zákazníků a dílčí škoda ve výši 1 713 428 Kč na poklesu tržeb), a proto odpůrce započítává svou pohledávku ve výši 5 016 027 Kč z titulu náhrady škody způsobené mu nezákonnými přenosy služeb elektronických komunikací navrhovatelem na jiné poskytovatele a poškozením dobrého jména odpůrce na pohledávku navrhovatele ve výši 815 377,37 Kč (kompenzační námitka) a v důsledku kompenzační námitky pohledávka navrhovatele zanikla v plné výši 815 377,37 Kč.

Navrhovatel v reakci na kompenzační námitku odpůrce ve svém vyjádření ze dne 24. 2. 2023 uvedl, že *„tvrzení odpůrce uvedená v jeho Vyjádření jsou dle názoru navrhovatele činěna s cílem uměle konstruovat proti nespornému nároku navrhovatele pohledávku k započtení, přičemž snahou odpůrce je zjevně rovněž navození dojmu, že se nachází v pozici jakési oběti jednání navrhovatele. Takový postup, jakož i obsah tvrzení odpůrce činěných v tomto duchu, navrhovatel důrazně odmítá.“*

K tomu správní orgán uvádí, že podmínky započtení definuje občanský zákoník v § 1982 a násl., přičemž v § 1987 občanského zákoníku uvádí toto: *„(1) K započtení jsou způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem. (2) Pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není“*. Judikatorní definici nejisté a neurčité pohledávky zformuloval velký senát Nejvyššího soudu České republiky ve svém rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020 tak, že *„nejistou nebo neurčitou ve smyslu § 1987 odst. 2 o. z. je zpravidla pohledávka, která je co do základu a (nebo) výše sporná (nejistá), a jejíž uplatnění vůči dlužníku formou námitky započtení vyvolá (namísto jednoznačného, tj. oběma dotčenými stranami akceptovaného zániku obou pohledávek v rozsahu, v jakém se kryjí) spory o existenci či výši pohledávky užitě k započtení“*.

Jinými slovy pohledávka způsobilá k započtení by musela být nesporná, řádně vypočtena, uplatněna a splatná. Aktivní pohledávka odpůrce, tj. pohledávka, kterou odpůrce použil k započtení, však tyto předpoklady nespĺňuje.

V neposlední řadě se správní orgán ve svých úvahách opíral o odst. 8.8 Smlouvy, který zní: *„(Zákaz zápočtu) Není-li výslovně dohodnuto jinak, Strany nejsou oprávněny jednostranně započítat své pohledávky vzniklé na základě této Smlouvy vůči pohledávkám Strany vzniklým na základě této Smlouvy nebo jiné smlouvy.“*

Z výše uvedených důvodů správní orgán ke kompenzační námitce odpůrce nemohl přihlídnout.

Co se týče úroků z prodlení ve výši 0,05 % denně, tuto majetkovou sankci sjednaly smluvní strany v příloze č. 6 Smlouvy, konkrétně v odst. 4.3, dle kterého: *„Pokud účtovaná strana neprovede zaplacení vyúčtované finanční částky nejpozději v den splatnosti, je účtující strana oprávněna vyúčtovat a vymáhat úrok z prodlení ve výši 0,05 % z dlužné částky za každý i započatý den prodlení a účtovaná strana je povinna vyúčtovaný úrok z prodlení zaplatit.“*

Úroky z prodlení obecně upravuje ustanovení § 1970 občanského zákoníku, a tato právní úprava výše úroků z prodlení je v podstatě dispozitivní. Jak ovšem potvrdil Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 31 Cdo 1490/2019, smluvní volnost podléhá korektivu dobrých mravů, a to i v případě podnikatelů. V případě posuzování ujednání o výši úroků z prodlení mezi podnikateli je nutno posuzovat soulad takového ujednání s dobrými mravy vzhledem k okolnostem, které ke sjednání takového úroku z prodlení vedly a které existovaly již v době uzavření smlouvy. Obecně však nelze stanovit paušální hraniční sazbu nemravnosti úroků z prodlení. Ve světle uvedeného stanoviska správní orgán dospěl k závěru, že smluvní úrok z prodlení ve výši 0,05 % denně (tj. 18,25 % p. a.) není v rozporu s dobrými mravy, jelikož výše smluvního úroku z prodlení ve výši 0,05 % denně byla obvyklá v čase uzavření Smlouvy, a byla výsledkem svobodného smluvního ujednání mezi dvěma podnikatelskými subjekty, aniž by jeden z nich byl slabší stranou bez možnosti tyto podmínky ovlivnit.

K výroku I. rozhodnutí správní orgán shrnuje, že přiznal navrhovateli požadovanou částku ve výši 815 377,37 Kč společně s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 815 377,37 Kč od 7. 12. 2021 do zaplacení, neboť velkoobchodní služba elektronických komunikací byla v zúčtovacím období 10/2021 navrhovatelem odpůrci poskytnuta a její cena vyúčtována v souladu s uzavřenou Smlouvou.

K výroku II. rozhodnutí správní orgán uvádí následující. Podle § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěrenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplatu veřejnému zadavateli, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1 200 Kč. Navrhovatel ve svém návrhu uplatnil nárok na náhradu nákladů spojených s uplatněním předmětné pohledávky v zákonné výši 1 200 Kč. Správní orgán proto jeho návrhu ve II. výroku tohoto rozhodnutí vyhověl.

K výroku III. týkajícímu se nákladů správního řízení, správní orgán uvádí následující. Ve správním řízení je náhrada nákladů upravena v § 79 správního řádu, pro sporná řízení v § 141 odst. 11 správního řádu, § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. a speciálně také v § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nebyl právně zastoupen advokátem, je jediným nákladem správního řízení správní poplatek za podání návrhu na rozhodnutí sporu, který byl navrhovateli vyměřen v částce 32 616 Kč a který navrhovatel v plné výši zaplatil. Správní orgán v souladu s § 141 odst. 11 správního řádu v tomto správním řízení přiznal účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Správní orgán posuzoval úspěch účastníka o zaplacení peněžité pohledávky v duchu závěrů Nejvyššího soudu uvedených v rozsudku sp. zn. 23 Cdo 2585/2015, dle kterého *„pokud je předmětem civilního řízení vedle pohledávky též její příslušenství (např. úroky z prodlení) je nutno při rozhodování o náhradě nákladů dle míry úspěchu ve věci zvážit míru úspěchu v celém sporu, tj. nejen ohledně pohledávky, ale též stran*

jejího příslušenství.“ Správní orgán vzal v úvahu, že příslušenstvím pohledávky podle § 513 občanského zákoníku jsou i úroky z prodlení. Navrhovatel měl ve světle výše uvedeného plný úspěch, a proto mu správní orgán přiznal plnou požadovanou náhradu nákladů řízení.

Správní orgán uzavírá, že v souladu s § 2 odst. 2 správního řádu a § 141 odst. 4 správního řádu věc přezkoumal v celém rozsahu a na základě shromážděných podkladů a jejich posouzení dle § 141 odst. 7 správního řádu rozhodl návrhu zcela vyhovět a plně úspěšnému navrhovateli přiznat právo na náhradu nákladů správního řízení v plné výši.

Správní orgán ve sporném řízení dospěl k závěru, že dluh odpůrce ve výši 815 377,37 Kč za služby elektronických komunikací, které mu ve zúčtovacím období října 2021 navrhovatel poskytl, skutečně vznikl, neboť odpůrce vyúčtovanou cenu služby nezaplatil ve lhůtě splatnosti a nezaplatil ji ani v průběhu správního řízení. Navrhovateli proto vznikl nárok na zaplacení sporné částky včetně smluvního úroku z prodlení, jehož výši správní orgán považuje za přiměřenou všem okolnostem věci. Navrhovatel, který byl ve sporu plně úspěšný, nárok na zaplacení pohledávky řádně uplatnil, proto mu vznikl nárok na zaplacení paušálních nákladů spojených s uplatněním pohledávky v zákonné výši. Stejně tak plně úspěšnému navrhovateli vznikl nárok na náhradu nákladů správního řízení ve výši zaplaceného správního poplatku. Na základě shora uvedeného proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dle § 152 odst. 1 a odst. 5 správního řádu rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats; nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Marek Ebert v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Klára Bodláková, 28. 3. 2023
Vypraveno dne 28. 3. 2023